JULIANE KOKOTT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2006. június 8. [1]

I – Bevezetés

1. A Hessisches Finanzgericht másodszor fordul a Bírósághoz ugyanazon jogvita keretében az olyan tintapatronok Kombinált Nómenklatúrába [2] (a továbbiakban: KN) történő besorolásával összefüggésben, amelyek egy adott típusú tintasugaras nyomtatóban (Epson Stylus Color) használhatóak.

2. Az ugyanezen tintapatronokkal kapcsolatos első ítéletében a Bíróság azokat tintaként sorolta be a 3215 90 80 vámtarifaalszám alá. [3] Ezt többek között azzal indokolta, hogy a nyomtató mechanikai és elektronikai működése nem függ a tintapatron meglététől. [4]

3. Az alapügy felperese, a Turbon International GmbH (a továbbiakban: Turbon), ezt a megállapítást vitatta a kérdést előterjesztő bíróság előtt. Egy bizonyításfelvétel keretében a kérdést előterjesztő bíróság megbizonyosodhatott arról, hogy a nyomtató a tintapatron nélkül nem működik.

4. E megállapítás alapján a kérdést előterjesztő bíróságban kétség merült fel a Bíróság első ítéletének helytállósága tekintetében, és azt kérdezi, hogy a tintapatronokat mint nyomtatóalkatrészt nem a KN 8473 vámtarifaszám alá kell-e mégis besorolni.

II – Jogi háttér

A – *A Kombinált Nómenklatúra*

5. A KN első része I. szakaszának A. fejezetében találhatóak a KN általános

1 – Eredeti nyelv: német.

2 – Az 1996. szeptember 9-i 1734/96/EK bizottsági rendelettel (HL L 238., 1. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. melléklete.

3 – Lásd a C-276/00. sz., Turbon International ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletet (EBHT 2002., I-1389. o.).

4 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 30. pontját.

értelmezési szabályai (a továbbiakban: általános szabályok):

„Az áruknak a Kombinált Nómenklatúrába történő besorolására a következő elvek az irányadók:

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó megjegyzések alapján, valamint – ha az adott vámtarifaszám vagy megjegyzés eltérően nem rendelkezik – a következő rendelkezések alapján kell meghatározni.

2. a) [...]

b) A vámtarifaszámok szövegében valamely alapanyagra vagy anyagra történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az alapanyagnak vagy anyagnak más alapanyaggal vagy anyaggal való keverékére vagy összetételére is vonatkozik. Az egy adott alapanyagból vagy anyagból előállított árura történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az a teljes egészében vagy részben ilyen alapanyagból vagy anyagból készült árura is vonatkozik. Az egynél több alapanyagból vagy anyagból álló áruk besorolásánál a 3. szabályban foglalt elvek szerint kell eljárni.

3. Ha a 2. b) szabály alkalmazásából vagy bármely más okból kifolyólag az árut első látásra két vagy több vámtarifaszám alá lehetne besorolni, a besorolást az alábbiak szerint kell elvégezni:

a) Azt a vámtarifaszámot, amely az árut legpontosabban határozza meg, előnyben kell részesíteni azokkal a vámtarifaszámokkal szemben, amelyek általánosabb meghatározást tartalmaznak. Ha azonban a két vagy több vámtarifaszám mindegyike csak a kevert vagy összetett árukat alkotó alapanyagok vagy anyagok valamelyikére [...], akkor ezeket a vámtarifaszámokat a kérdéses árukra vonatkozóan egyformán pontosnak kell tekinteni [...].

b) Az áruk keverékét és azokat a különböző alapanyagokból álló, illetve különböző alkotórészekből előállított összetett árukat [...], amelyek a 3. a) szabály alkalmazásával nem sorolhatók be, a szerint az alapanyag, illetve alkotórész szerint kell besorolni, amelyik az ilyen áru lényeges jellemzőjét meghatározza, ha ez az anyag vagy alkotórész megállapítható.

c) Ha az árukat a 3. a) vagy a 3.b) szabály szerint nem lehet besorolni, akkor azokat az egyaránt szóba jöhető vámtarifaszámok közül

számsorrendben az utolsó alá kell besorolni.

[...]

5. A fenti általános rendelkezéseken túlmenően az itt felsorolt árukra a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) A fényképezőgép-táska, hangszer-, fegyvertok, rajzeszköz-, nyakék- és hasonló tartók (dobozok), amelyeket kifejezetten egy bizonyos áru vagy árukészlet tartós tárolására alakítottak ki vagy szereltek, azokkal az árukkal azonos vámtarifaszám alá tartoznak, amely áruk tartására ezeket rendeltetésszerűen szánták, ha ezeket a szóban forgó áruval együtt mutatják be, és rendszerint ezekkel az árukkal együtt adják el. Ez a szabály azonban az általános rendeltetésű tartókra (tokokra) nem alkalmazható.

b) A fenti 5. a) szabály rendelkezéseire is figyelemmel, azokat a csomagolóanyagokat és csomagolótartályokat[1], amelyekben az árut behozták, az áruval együtt kell osztályozni, ha azok rendszerint a szóban forgó áruknak a csomagolására szolgálnak. Ez a rendelkezés azonban a nyilvánvalóan ismételt használatra alkalmas csomagolóanyagokra és csomagolótartályokra nem alkalmazható.

6. A vámtarifaszámok alszámai alá történő árubesorolást a vámtarifaalszámok szövegében foglalt árumegnevezések, az azokhoz kapcsolódó esetleges alszámos megjegyzések, valamint a fenti általános szabályok megfelelő alkalmazásával kell meghatározni azzal, hogy csak azonos szintű vámtarifaalszámok hasonlíthatók össze. E szabály értelmében a vonatkozó áruosztályhoz és árucsoporthoz tartozó megjegyzéseket is alkalmazni kell, feltéve, hogy azok ellentétes rendelkezést nem tartalmaznak."

6. A KN 5. b) általános szabályban szereplő lábjegyzet a következőképpen szól:

„A »csomagolóanyag«, illetve a »csomagolótartály« kifejezések eltérő valamely külső vagy belső tárolóeszközt, kiszerelést, borítást vagy tartót jelentenek, kivéve a szállítóeszközöket (pl. a szállítótartályokat), ponyvát, illetve az egyéb rakodási felszereléseket vagy a szállításhoz használatos kellékeket. A »csomagolótartály« kifejezés nem foglalja magában az 5. a) általános szabályban említett tartókat."

7. A KN alapügy idején alkalmazandó szövegében [5] a második rész VI. áruosztályának 32. árucsoportjában (Cserző- vagy színezőkivonatok; tanninok és származékaik; festőanyagok, pigmentek és más színezékek; festékek és lakkok; gitt és egyéb masztix [simító- és tömítőanyagok]; tinták) a 3215 vámtarifaszám alatt a következő bejegyzések szerepeltek:

„3215	Nyomdafesték, írótinta, tus és más tinta, koncentrátumban vagy szilárd alakban is:
	– Nyomdafesték:
3215 11 00	– – Fekete
3215 19 00	– – Más
3215 90	– Más:
3215 90 10	– – Írótinta és tus
3215 90 80	– – Más”

8. Az irányadó időszakban a KN 3215 90 80 vámtarifaalszámhoz tartozó autonóm vámtétel 16%, míg a szerződéses vámtétel 6,5% volt. [6]

9. A KN alapügy idején alkalmazandó szövegében a második rész XVI. áruosztályának 84. árucsoportjában (Atomreaktorok, kazánok, gépek és mechanikus berendezések; ezek alkatrészei) a 8471 és 8473 vámtarifaszám alatt a következő bejegyzések szerepeltek:

„8471	Automatikus adatfeldolgozó gép és egységei; mágneses és optikai leolvasó, adatátíró gép a kódolt adat adathordozóra történő átírására, másutt nem említett gép ilyen adatok feldolgozáshoz:
[...]	
8471 60	– Input vagy output egység, tárolóegységgel egy burkolatban is:

5 – Lásd a 2. lábjegyzetben szereplő hivatkozást.

6 – Lényegében azon áruk tartoznak a szerződéses vámtétel hatálya alá, amelyeket GATT tagállamokból hoznak be, míg a többi áru az autonóm vámtétel hatálya alá tartozik.

8471 60 10	– – Polgári repüléshez	
	– – Más:	
8471 60 40	– – – Printer	
8471 60 50	– – – Billentyűzet	
8471 60 90	– – – Más	
[...]		
8473	A 8469–8472 vtsz. alá tartozó géphez kizárólag vagy elsősorban használt alkatrész vagy tartozék (a gép tárolására, szállítására, védelmére szolgáló tok és hasonló kivételével):	
[...]		
8473 30	– A 8471 vtsz. alá tartozó gép alkatrésze és tartozéka:	
8473 30 10	– – Elektronikus részek	
8473 30 90	– – Más	
	[...]"	

10. Az irányadó időszakban a KN 8473 30 90 vámtarifaalszámhoz tartozó autonóm vámtétel 12%, míg a szerződéses vámtétel 1,6% volt.

11. A KN XVI. áruosztályához tartozó 2. megjegyzés a következőképpen rendelkezett:

„2. [...] a géprészeket [...] az alábbi szabályok szerint kell besorolni:

a) [...]

b) más alkatrészeket, részeket, ha kizárólag vagy elsősorban valamely meghatározott géphez vagy ugyanazon vtsz. alá tartozó többféle géphez használatosak [...], a géppel azonos, vagy a [...] 8473 [...] vtsz.-ok közül a megfelelő vtsz. alá kell besorolni."

B – *A Harmonizált Rendszer*

12. A KN a Harmonizált Rendszeren (a továbbiakban: HR) alapul. A KN és a HR multifunkcionális nómenklatúra, amely célja szerint valamennyi, a nemzetközi kereskedelemben részt vevő árura kiterjed. A HR-t a Vámigazgatások Világszervezetének keretei között kötött nemzetközi egyezmény hozta létre. A Közösség szerződő fele az egyezménynek.[7] A KN átvette a HR szerkezetét, tartalmaz ugyanakkor egy további bontást, amely tarifális és statisztikai célokat szolgál.

13. A KN általános szabályai, a vámtarifaszámok és a megjegyzések a jelen ügyben alapvetően nem térnek el a HR-től, ezért mellőzhető a HR rendelkezéseinek ismertetése. Ugyanakkor a Vámigazgatások Világszervezete magyarázó megjegyzéseket ad ki a HR vonatkozásában, amelyek hasznosak lehetnek az áruk KN szerinti besorolása tekintetében.

14. A HR 2. b) általános szabályhoz fűzött X–XIII. magyarázó megjegyzés a következőképpen rendelkezik:

„X) A 2. b) [általános szabály] az alapanyagok és anyagok keverékeire [...] vonatkozik, és azokra az árukra, amelyek két vagy több alapanyagból vagy anyagból állnak. E szabály olyan vámtarifaszámokra vonatkozik, amelyek szövegében utalás található az alapanyagra vagy anyagra, [illetve] adott alapanyagból vagy anyagból készült árura [...].

XI) E [s]zabály [...] egy alapanyagra vagy anyagra vonatkozó bármely vámtarifaszám szövegének értelmezését kiterjeszti úgy, hogy az a vtsz. magába foglalja [...] a részben ilyen alapanyagból vagy anyagból készült árut is.

XII) [...]

XIII) E [s]zabály következtében az alapanyagok vagy anyagok keverékeit és [...] az egynél több alapanyagból vagy anyagból álló árukat, ha első látásra (prima facie) két vagy több vámtarifaszám alá is besorolhatók lennének, a 3. [általános] szabály rendelkezései szerint kell osztályozni."

7 – Lásd a harmonizált áruleíró és kódrendszerről szóló nemzetközi egyezményt (HL 1987. L 198., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 3. kötet, 1. o.).

15. A HR 3. b) általános szabályhoz fűzött VII. és VIII. magyarázó megjegyzés a következőképpen rendelkezik:

„VII) Mindezekben az esetekben az árut úgy kell osztályozni, mintha azokból az alapanyagokból vagy alkotórészekből állna, amelyek az árunak a lényeges jellegét adják, ha ez az ismérv megállapítható.

VIII) Az a tényező, amely az áru lényeges jellegét meghatározza, árufajták szerint változik. A jelleg meghatározható pl. az alapanyag vagy alkotórész természete, terjedelme, mennyisége, súlya vagy értéke, vagy az alkotó alapanyagnak az áru felhasználásában betöltött szerepe szerint."

16. A HR 5. a) általános szabályhoz fűzött I. magyarázó megjegyzés a következőképpen rendelkezik:

„Ezt [az általános szabályt] csak azokra a tartókra lehet alkalmazni, amelyeket:

1. egy bizonyos áru vagy árukészlet tárolására különlegesen alakítottak ki vagy szereltek, pl. kifejezetten úgy tervezték, hogy hozzáidomuljon ahhoz az áruhoz, amihez szánják. Bizonyos tartókat annak az árunak az alakjára formáznak, amelyet tartanak.

2. tartós használatra alkalmasak, pl. úgy tervezték, hogy maradandóan hasonlítson ahhoz az áruhoz, amihez szánják. Ezek a tartók, amikor az árut nem használják, védelmül is szolgálnak (pl. a szállítás vagy a tárolás ideje alatt). Ezek az ismertetőjelek teszik lehetővé, hogy megkülönböztessük ezeket az egyszerű csomagolástól.

3. azzal az áruval együtt hozzák be, amelynek tárolására szánják, még akkor is, ha a szállítás miatt azokat külön csomagolják. A külön behozott tokokat, tartókat stb. anyaguk szerint kell osztályozni.

4. rendszerint az áruval együtt adják el; és

5. az árunak nem ez adja a lényeges jellemzőjét."

17. A HR 5. b) általános szabályhoz fűzött IV. magyarázó megjegyzés a következőképpen rendelkezik:

„Ez [az általános szabály] az olyan csomagolóanyagok és csomagolótartályok osztályozására vonatkozik, amelyeket rendes körülmények között a hozzájuk illő áru csomagolására használnak fel. Ez a rendelkezés azonban nem vonatkozik a nyilvánvalóan ismételt használatra alkalmas csomagolóanyagokra és csomagolótartályokra, mint pl. a sűrített vagy folyékony gáz tárolására szolgáló vasból vagy acélból készült fém tartályokra."

18. A HR 3215 vámtarifaszámához fűzött megjegyzések értelmében:

„Nem tartozik ide:

a) [...]

b) Golyós töltőtoll [betétek] (patron), amelyek golyóshegyből és tintatartályból állnak (96.08 vtsz.). A közönséges töltőtollak töltésére szolgáló csupán tintával töltött tartályok azonban e vtsz. alá tartoznak;

c) [...]"

19. Végül a HR 8473 vámtarifaszámához fűzött megjegyzések értelmében:

„E vtsz. alá tartoznak az abból a célból szerkesztett tartozékok és cserélhető részek, amelyek a gépet alkalmassá teszik meghatározott műveletre, vagy a gép fő feladatával kapcsolatos különleges művelet elvégzésére, illetve bővítik a géppel végezhető műveletek körét."

III – Az alapeljárás, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés és a Bíróság előtti eljárás

A – *Az alapeljárás (első rész)*

20. A Turbon jogelődje 1997. június 27-én kötelező érvényű tarifális felvilágosítást kért azon tintapatronok tekintetében, amelyeket az Epson Stylus Color típusú nyomtatóban való használatra alakítottak ki, és amelyeknek nincs beépített nyomtatófejük.

21. A Turbon jogelődje szerint a tintapatronokat a KN 8473 30 90 vámtarifaalszám alá kellett volna besorolni. Az Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main ugyanakkor 1997. augusztus 22-én mégis a KN 3215 90 80 vámtarifaalszám alá sorolta be a tintapatronokat.

22. A besorolásról szóló határozat elleni kifogás sikertelenségét követően a Turbon jogelődje 1998. február 17-én keresetet indított a Hessisches Finanzgericht, Kassel előtt. A Turbon 1999 januárjától lépett jogelődje helyébe annak jogai és kötelezettségei tekintetében.

B – *Az első előzetes döntéshozatal iránti kérelem*

23. A Hessisches Finanzgericht bizonytalan volt a tintapatronok KN szerinti helyes besorolását illetően. Ezért felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából azt a kérdést terjesztette a Bíróság elé, hogy a jogvita tárgyát képező tintapatronokat a KN 3215 90 80 vámtarifaalszám alá kell-e besorolni, vagy mint a KN 8471 vámtarifaszám alá tartozó nyomtató alkatrészét vagy tartozékát a KN 8473 vámtarifaszám alá.

24. A Bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolása során a KN 3. b) általános szabályt [8] alkalmazta. [9] Abból indult ki, hogy a tintapatronok besorolásánál a KN két vagy több vámtarifaszáma is felmerül. [10] Ezért először a Bíróság azt vizsgálta, hogy mi határozza meg a tintapatron lényeges jellemzőjét, és arra a következtetésre jutott, hogy ez a tinta. [11] A patron alapvető funkciója eszerint az, hogy tintát tároljon és a nyomtatót tintával lássa el. [12] A Bíróság álláspontja az volt, hogy e tintapatronok végeredményben megegyeznek a közönséges töltőtollakhoz használt tintapatronokkal. [13]

25. Ezért nem tartotta lehetségesnek a Bíróság a tintapatronnak mint a nyomtató „alkatrészének" a KN 8473 vámtarifaszám alá történő besorolását. [14] A KN 8473 vámtarifaszám értelmében vett „alkatrész" fogalma azt feltételezi, hogy létezik egy egész, amelynek működéséhez ez az alkatrész elengedhetetlen. [15] A tintapatronoknál nem ez a helyzet. A Bíróság abból indult ki, hogy a nyomtató mechanikai és elektronikai működése nem függ a tinta-

8 – Lásd a jelen indítvány 5. pontját.

9 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 25. és 33. pontját.

10 – Lásd az erről rendelkező KN 3. b) általános szabály szövegét és a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 25. pontját.

11 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 26. és 27. pontját.

12 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 27. pontját.

13 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 34. pontját.

14 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 29–31. pontját.

15 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 30. pontját.

patron meglététől. [16] Márpedig a mechanikai működésben betöltött különleges szerep hiányában a tintapatron nem tekinthető a nyomtató KN 8473 vámtarifaszám értelmében vett „alkatrészének". [17]

C – *Az alapeljárás (második rész)*

28. Amikor az eljárás folytatódott a Hessisches Finanzgericht előtt, a Turbon azonnal vitatta a Bíróság azon álláspontját, mely szerint a nyomtató mechanikai és elektronikai működése nem függ a tintapatron meglététől. A Hessisches Finanzgericht ezért bizonyításfelvételt rendelt el szemle formájában. Ennek során a kérdést előterjesztő bíróság a következőket állapította meg:

26. A Bíróság kizárta a nyomtató „tartozékaként" a KN 8473 vámtarifaszám alá történő besorolást is. [18] A HR 8473 vámtarifaszámhoz fűzött magyarázó megjegyzések értelmében ugyanis ehhez a tintapatronoknak alkalmassá kellene tenniük a nyomtatót egy speciális feladat elvégzésére, lehetővé kellene tenniük a nyomtató fő funkciójával összefüggő további szolgáltatás elérését, illetve szélesíteniük kellene annak alkalmazási területét. [19] A tintapatronok viszont csak azt teszik lehetővé, hogy a nyomtató ellássa normál funkcióját. [20]

29. A nyomtatófejben található kapcsoló miatt a nyomtató működése azonnal leáll, amint a két tintapatron valamelyikét eltávolítják a nyomtatóból. A nyomtató kijelzőjén egy piros lámpa jelzi, hogy a tintapatron hiánya miatt nem üzemkész.

27. A Bíróság ezért azt válaszolta a kérdést előterjesztő bíróságnak, hogy a tintapatronokat a KN 3215 90 80 vámtarifaalszám alá kell besorolni.

30. A nyomtató ilyen állapotban sem adatokat nem fogad a csatlakoztatott számítógépről, sem az adatok feldolgozását nem végzi el. Amennyiben a csatlakoztatott számítógépről nyomtatási parancsot küldenek, ez utóbbi képernyőjén egy üzenet jelenik meg, mely szerint a nyomtató „offline" állapotban van.

16 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 30. pontját.

17 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 31. pontját.

18 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 29–32. pontját.

19 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 32. pontját.

20 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 32. pontját.

31. A nyomtatási feladathoz kapcsolódó mechanikai mozgások sem teljesülnek. A nyomtatófej nem mozog egyik oldalról a másikra, a nyomtató nem húzza be a papírt, és nem nyomtat a papírra. Az egyetlen olyan funkció, amelyet a nyomtató ilyen állapotban elvégez, az, hogy a nyomtatófejet a készenléti pozícióba, illetve – a nyomtatón lévő gomb megnyomását követően – a készenléti pozícióból a tintapatron cseréjéhez szükséges pozícióba állítja.

32. A működést nem a csatlakoztatott számítógépen futó meghajtóprogram zárja ki, hanem a nyomtatóba épített program. Összességében a kérdést előterjesztő bíróság azt állapította meg, hogy az olyan nyomtató, amelyhez a tintapatron tartozik, a tintapatron nélkül sem mechanikai, sem elektronikai szempontból nem működik.

33. Amennyiben azonban a tintapatront a nyomtatóba helyezik, az formatálni kezd, azaz olyan belső mechanikai műveletet végez, amellyel légmentessé válik a készülék nyomtatófeje és az adagolórendszerbe helyezett patron közötti terület. Amennyiben levegő van a rendszerben, ez hosszabb távon a nyomtatófej károsodásához vezet. A formatálásra üres tintapatron esetében is sor kerül, de ilyenkor a nyomtató az adagolórendszerbe levegőt szív.

34. A formatálás befejezését követően egy zöld lámpa jelzi, hogy a nyomtató üzemkész. Amennyiben a csatlakoztatott számítógépről nyomtatási parancs érkezik, a nyomtató fogadja a számítógépről érkező adatokat, azokat feldolgozza, behúzza a papírt, és mozgásba hozza a nyomtatófejet. Amennyiben a behelyezett tintapatronban még található tinta, úgy a behúzott papír nyomattal, ellenkező esetben nyomat nélkül jön ki a nyomtatóból.

35. Amennyiben egyébként nyomtatásra kész állapotban egyedül a papír hiányzik, nyomtatási parancs elküldése esetén a csatlakoztatott számítógépről küldött adatokat a nyomtató fogadja és feldolgozza. A nyomtatási feladat azonban nem teljesül. Amennyiben papír kerül a nyomtatóba, egy gomb lenyomását követően a nyomtató anélkül teljesíti a nyomtatási feladatot, hogy szükség volna bármilyen további parancsra a számítógép felől.

D – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés és a Bíróság előtti eljárás*

36. A Hessisches Finanzgericht a fentiek miatt a Bíróság Hivatalához 2005. június 15-én érkezett, 2005. április 14-i határozatával előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette az Európai Közösségek Bírósága elé:

„Vajon az Európai Közösségek Bírósága által a C-276/00. sz. ügyben 2002. február 7-én

hozott ítéletével szemben, amely szerint az 1996. szeptember 9-i 1734/96/EK bizottsági rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletét úgy kell értelmezni, hogy az olyan beépített nyomtatófej nélküli tintapatront, amely műanyag tokból, habanyagból, fémszűrőből, tömítésből, zárófóliából, öntapadós címkéből, tintából és csomagolóanyagból áll, és amely a patron és a tinta tekintetében is kizárólag az Epson Stylus Color márkájú tintasugaras nyomtatóval azonos ismertetőjegyekkel rendelkező nyomtatóban használható, a Kombinált Nómenklatúra 3215 90 80 alszáma alá kell besorolni, a fent nevezett tintapatront helyesen nem a KN 8473 vámtarifaszám alá kell-e nyomtató alkatrészként vagy tartozékként besorolni, mivel a nyomtató mechanikus és elektronikus működése az ilyen patron meglététől függ?"

37. A Bíróság előtti eljárásban a Turbon, a Bizottság, illetve Észak-Írország és Nagy-Britannia Egyesült Királysága terjesztett elő észrevételt.

IV – Jogi álláspont

38. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az áruk tarifális besorolásának döntő szempontját általában azok objektív jellemzőiben és tulajdonságaiban, valamint a termék rendeltetésében kell keresni, amennyiben az a termék objektív jellemzői és tulajdonságai alapján szorosan kötődik a termékhez. [21] A Vámigazgatások Világszervezete által a HR tekintetében kiadott magyarázó megjegyzéseknek a különböző vámtarifaszámok értelmezéséhez való hozzájárulása jelentős, ám jogi kötőerejük nincs. [22]

39. Az Ikegami- és az Uroplasty-ügyben előterjesztett indítványomban már bemutattam, hogyan kell az általános szabályok alapján eljárni egy adott áru besorolása során. [23]

40. Legelőször is pontosan meg kell határozni a besorolandó áru anyagi természetét és rendeltetését. A KN 1. általános szabály értelmében ezt követően az irányadó áruosztályok és árucsoportok vámtarifaszámai szövegének ismeretében előzetes besorolást kell végezni az áru rendeltetésére és anyagi természetére tekintettel, és meg kell vizsgálni, hogy a vámtarifaszámok szövege és az irányadó áruosztályok és árucsoportok megjegyzéseinek összevetése lehetővé tesz-e

21 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 21. pontját és a C-467/03. sz., Ikegami Electronics ügyben 2005. március 17-én hozott ítélet (EBHT 2005., I-2389. o.) 17. és 23. pontját.

22 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 22. pontját, a C-328/97. sz., GlobSped AG ügyben 1998. december 10-én hozott ítélet (EBHT 1998., I-8357. o.) 26. pontját és a C-210/96. sz. LTM-ügyben 1997. november 6-án hozott ítélet (EBHT 1997., I-6147. o.) 17. pontját.

23 – Lásd a C-467/03. sz., Ikegami Electronics ügyben 2005. január 20-án előterjesztett indítványom (EBHT 2005., I-2389. o.) 31-36. pontját és a Bíróság előtt folyamatban lévő, C-514/04. sz., Uroplasty BV ügyben 2006. január 19-én előterjesztett indítványom 42–44. pontját.

egyértelmű besorolást. Amennyiben ez nem lehetséges, úgy a 2–5. általános szabály alkalmazásával kell feloldani a szabályozások összeütközését. Végezetül az alszámok alá történő besorolás következik a KN 6. általános szabály alapján.

41. Első ítéletében a Bíróság a KN 3. b) általános szabály alkalmazásával a KN 3215 vámtarifaszám alá sorolta a tintapatront. A tintapatronra és a nyomtatóval való kölcsönhatására vonatkozó új információk azonban más megvilágításba helyezik a tényállást. Éppen ezért két indok is amellett szól, hogy más besorolást kell alkalmazni.

42. Egyrészt az új információkból az következik, hogy a KN általános szabályai a KN 8473 vámtarifaszám alá történő besorolást igénylik. Másrészt a Bíróság által az első ítéletében követett megközelítéssel összefüggésben nem teljesülnek azok a feltételek, amelyek szükségesek a KN 3. b) általános szabály alkalmazásához, amely rendelkezésre a Bíróság ítéletét lényegében alapozta.

43. A KN 3. b) általános szabály alkalmazásának ugyanis kifejezett feltétele, hogy az áru két vámtarifaszám alá történő besorolása merüljön fel.[24] Az ítélet 25. pontjából nyilvánvaló, hogy a Bíróság abból indult ki, hogy a tintapatronok besorolása szempontjából mind a KN 3215, mind a KN 8473 vámtarifaszám szóba jöhet. Ugyanakkor az ítélet 30–33. pontjában kifejtette, hogy nem állnak fenn a KN 8473 vámtarifaszám alá történő besorolás feltételei.

44. Ennek megfelelően a KN 3215 vámtarifaszám alá történő besorolásnak a KN 2. b) általános szabállyal összefüggésben értelmezett 1. általános szabály vagy a KN 5. b) általános szabály alapján kellett volna történnie, és nem a KN 3. általános szabály alkalmazásával. Az általános szabályok rendszere ugyanis csak akkor engedi alkalmazni a 2–5. általános szabályt, ha enélkül nem lehet egyértelmű besorolásra jutni. Ezért nem a KN 3. általános szabályban megfogalmazott szempontoknak, hanem az első ítélet 30–33. pontjában foglaltaknak kellett volna döntőnek lenniük.

45. Ez következik abból az elemzésből is, amelyet az alábbiakban az általános szabályok fent bemutatott előírásai alapján elvégzek.[25]

A – *Az áru meghatározása*

46. A Bíróság előtti első eljárás adataiból az következik, hogy a tintapatron egy téglatest

24 – Lásd a jelen indítvány 5. pontját.

25 – Lásd a jelen indítvány 40. pontját.

alakú műanyag tokból, habanyagból, fémszűrőből, tömítésből, zárófóliából és egy öntapadós címkéből áll. Mintegy 35 ml tintát tartalmaz. Míg a tinta értéke mintegy 0,35 DEM-re becsülhető, a tintapatron értéke összességében 4 DEM-re tehető. A patron és a tinta kifejezetten az Epson Stylus Color típusú nyomtató számára készül, és csak ezzel használható. A patron a tinta utántöltésével újrafelhasználható.

47. A Turbon mindehhez hozzáfűzi, hogy a tintapatronokat ugyanúgy állítják elő, mint a nyomtatókat, hasonló alapanyagokból és ugyanúgy steril helyiségekben. A nyomtatóval való kölcsönhatása érdekében ahhoz pontosan illeszkedve kerülnek kialakításra, hogy még extrém körülmények között is biztosítsák a tinta nagymértékű áramlását, és azt is, hogy a tinta ne csorduljon ki. A tintapatron ezért nem pusztán tintatároló, hanem elválaszthatatlan része a „nyomtatásvezérlési rendszernek".

48. A kialakítás különleges jellemzői közé tartozik a védőfólia és a több igen keskeny, hosszú szellőzőnyílás, amelyek nemcsak a folyadék szükségtelen elvékonyodását akadályozzák meg, hanem azt is, hogy a patronban vákuum alakuljon ki. A habanyag felhasználása szükségtelenné teszi a gravitáció hatását a tinta áramlásához. Ez megkülönbözteti például a töltőtollakhoz használt tintapatronoktól, amelyek esetében a gravitáció hatása szükséges ahhoz, hogy a tinta a tollhegybe áramoljon.

49. A kérdést előterjesztő bíróság által adott tájékoztatásból ezen túlmenően az következik, hogy a nyomtató csak megfelelően behelyezett – tintát tartalmazó vagy üres – patronnal üzemkész, és csak így biztosított a nyomtatási feladathoz szükséges elektronikai és mechanikai működés. Ellenkező esetben a nyomtató biztonsági módba vált, amely a nyomtatót készenléti állapotban tartja, és jelzi a nyomtatóképesség hiányát. [26]

50. Ennek megfelelően a tintapatronok alapvetően két alkotórészből állnak: a patronból és a tintából.

B – *A vonatkozó vámtarifaszámok és értelmező megjegyzések vizsgálata*

51. Az általános szabályok előírásai értelmében először azt kell megvizsgálni, hogy

26 – Ezen információk tekintetében lásd a jelen indítvány 29–35. pontját.

lehetséges-e a besorolás egyedül a KN 1. általános szabály alapján. A két alkotórészre tekintettel első látásra a KN 3215 és a KN 8473 vámtarifaszám jöhet szóba.

1. A KN 3215 vámtarifaszám vizsgálata

52. A tinta alkotórész objektív jellemzői és tulajdonságai alapján a KN 3215 vámtarifaszám szerinti „más tinta" besorolásnak felel meg. Fizikai jellemzői és megjelenése a patronban, amely csak egy bizonyos tintasugaras nyomtatóban használható, az objektív jellemzőkkel és tulajdonságokkal összefüggő rendeltetés alapján a KN 3215 vámtarifaszám alá történő besorolás mellett szólnak.

53. A patron alkotórész azonban nem teljesíti a KN 3215 vámtarifaszám feltételeit. Ennek megfelelően nem lehetséges a tintapatron besorolása a KN 3215 vámtarifaszám alá egyedül a KN 1. általános szabály alapján.

2. A KN 8473 vámtarifaszám vizsgálata

54. A tintapatront ugyanakkor a KN 1. általános szabály alapján be lehetne sorolni a KN 8473 vámtarifaszám alá, mint a kizárólag a KN 8471 vámtarifaszám alá tartozó gépek „alkatrésze" vagy „tartozéka".

55. A nyomtatót, amelyhez a tintapatron készül, kétségkívül a KN 8471 vámtarifaszám alá kell besorolni.

56. Amint azt azonban a Bíróság első ítéletének 32. pontjában egyébként helyesen állapította meg, nem lehetséges a tintapatron „tartozékként" történő besorolása a KN 8473 vámtarifaszám alá. Amint ugyanis a HR 8473 vámtarifaszámhoz fűzött magyarázó megjegyzés nyilvánvalóvá teszi, mint tartozék csak az sorolható ide, ami alkalmassá teszi az adott készüléket az alapfunkcióin túli feladat ellátására. [27] Ez nem áll fenn ezen tintapatronok esetében, amelyek bár a nyomtató alapfunkciót biztosítják, de ezen túlmenően mással nem szolgálnak.

27 – Lásd a jelen indítvány 19. pontját.

57. Ezzel szemben az azóta rendelkezésre álló információk szerint a patron alkotórészre illenek a KN 8473 vámtarifaszámban és a KN XVI. áruosztályához fűzött 2. b) megjegyzésben írottak.

58. Először is a patronok – a KN 8473 vámtarifaszám szövegének megfelelően [28] – rendeltetésük szerint csak olyan nyomtatótípusba valók, amelyek számára tervezték őket.

59. Másodszor megfelelnek az „alkatrész" KN 8473 vámtarifaszámban és a KN XVI. áruosztályához fűzött 2. b) megjegyzésben foglalt definíciójának. Az „alkatrész" fogalma a Peacock-ügyben hozott ítélet értelmében feltételezi, hogy létezik egy egész, amelynek működéséhez az alkatrész nélkülözhetetlen. [29]

60. Az ezen Peacock-teszt értelmében vett „egész" esetünkben a nyomtató mint funkcionális egység. Az „alkatrész" a patron. A patronnak tehát a nyomtató működéséhez nélkülözhetetlennek kell lennie. Az újabb információk alapján a patron valóban ilyen, mivel alapvető eleme a nyomtató nyomtatásvezérlési rendszerének.

61. Amennyiben mindkét patron behelyezésre kerül normális, teli állapotban, a nyomtató formatálása során egy elszívó mechanizmus biztosítja, hogy légmentessé váljon a készülék nyomtatófeje és az adagolórendszerbe helyezett patron közötti terület, mivel ellenkező esetben a nyomtatófej károsodhat. Ezért rendkívüli jelentőséggel bír az, hogy a tintapatronok olyan pontossággal kerülnek kialakításra, hogy biztosított legyen az érintkezés helyén a légmentesség. A nyomtatópatronok esetében ezt a célt szolgálja külső formájuk, belső felépítésük és a belsejükben található tömítés.

62. A nyomtatási feladat megfelelő teljesüléséhez ugyancsak szükséges az, hogy a tinta megfelelő mennyiségben áramoljon. Ezt a patron kialakítása során használt védőfóliák, a speciális alakú szellőzőnyílások és a habanyag biztosítja. A patronban található habanyag a nyomtatási rendszer egyik mechanikai elemét jelenti, mivel a szívóhatással együtt biztosítja, hogy a nyomtatáshoz szük-

28 – Lásd a jelen indítvány 9. pontját.

29 – Lásd a C-339/98. sz. Peacock-ügyben 2000. október 19-én hozott ítélet (EBHT 2000., I-8947. o.) 21. pontját.

séges tintamennyiség rendelkezésre álljon. Sőt a tinta áramlását extrém körülmények között is garantálja.

63. Végezetül a patronba épített fémszűrő védi a nyomtatófejet a tinta esetleges besűrűsödéséből eredő károsodástól.

64. A nyomtató működéséhez – azaz a nyomtatáshoz – ezért nélkülözhetetlen a kifejezetten a rendszer igényei szerint kialakított patronok megléte. A patronok más célra nem használhatók fel, a nyomtató pedig a patron nélkül – a tintától függetlenül – nem használható.

65. Ez megmutatkozik abban, ahogyan a nyomtató működik. Amint azt a kérdést előterjesztő bíróság megállapította, a megfelelően behelyezett patronok hiányában a nyomtató nem végzi el azokat a mechanikai és elektronikai műveleteket, amelyek a nyomtatási feladathoz tartoznak. Az, hogy a nyomtató így van programozva, nem önkényes, hanem a rendszer védelmét biztosítja az esetleges károsodásoktól.

66. Nem lehet azzal érvelni – amint azt tette az Egyesült Királyság a Bíróság előtti eljárásban, illetve az Oberfinanzdirektion Koblenz [30] az alapeljárásban –, hogy a nyomtatás visszautasítása a patronok eltávolítása esetén a nyomtató normális elektronikai és mechanikai működéséhez tartozik, mivel a nyomtató programja a patronok eltávolítása esetére ezt írja elő.

67. Amint azt a Turbon joggal állapítja meg, a Peacock-teszt ilyen értelmezése abszurditáshoz vezetne. A rendszer egyes alkatrészeit védő bármely intézkedés azt eredményezné, hogy kizárt lenne az alkatrész alkatrészjellegének megállapítása. Ha például egy autót úgy alakítanak ki, hogy az üzemanyag-szivattyú hibája esetén a gyújtás ne induljon be, és az utastérben egy piros lámpa jelezze a hibát, az üzemanyag-szivattyú nem minősülne az autó alkatrészének, hiszen a jármű úgy működik, ahogyan azt megtervezték.

68. A helyes megközelítés az, hogy a Peacock-teszt értelmében az egész azon funkciója, amelynek ellátásához az alkatrész nélkülözhetetlen, csak az egész normális, alapfunkciója lehet. Ez az autó esetében a vezetés, a nyomtató esetében a nyomtatás. Az autónak ehhez a rendszerhez illő üzem-

30 – Az Oberfinanzdirektion Koblenz 1998. augusztus 1-jén vette át többek között az Oberfinanzdirektion Frankfurt vámrészlegének feladatait.

anyag-szivattyúra, a nyomtatónak pedig a rendszerhez illő patronra van szüksége.

69. Egy további szempont is alátámasztja ezt az eredményt. A papír és a tinta az a két alapanyag, amelyet a tintasugaras nyomtató felhasznál. A papírt általában egyszerű, 500 lapot tartalmazó csomagolásban szerzik be. Ilyen formában azonban nem helyezhető el a nyomtatóban. A papírt a kifejezetten a nyomtató számára kialakított papíradagoló tálcára kell helyezni. Ez a tálca teszi a papírt a nyomtató mechanikus részei számára hozzáférhetővé, hogy ezek azután felhasználhassák. A papíradagoló tálca egyes készülékek esetében kivehető, és így tölthető meg papírral. Mégsem kételkedik senki abban, hogy a nyomtató alkatrészéről van szó.

70. A patronok is kivehetőek és újratölthetőek. Az olcsó újratöltésre „újratöltő állomások" formájában egész üzletág épült.[31] A patronok így ugyanazon feladatot látják el, mint a papíradagoló tálcák, nevezetesen biztosítják a nyomtató mechanikus részeinek az alapanyagokkal való ellátottságát, hogy ezek felhasználhatóak legyenek a nyomtató funkciójának megfelelően. Mindkettő a nyomtató alkatrésze a Peacock-teszt értelmében.

71. Amint azt a Turbon jelezte, erre az eredményre jutottak a szóban forgó tintapatronok tekintetében a Közösség legfontosabb kereskedelmi partnerei is, az Amerikai Egyesült Államok és Japán egyaránt.

72. Ezzel szemben a patronban lévő tinta nem minősül a nyomtató alkatrészének. Noha objektív tulajdonságai és patronbeli kiszerelése alapján csak azon nyomtatótípushoz való, amelyek számára a patronokat tervezték. Amint azonban azt a kérdést előterjesztő bíróság előtt lefolytatott bizonyításfelvétel mutatja, a tinta nem szükséges a nyomtató mechanikai és elektronikai működéséhez.

73. Ennek megfelelően a tintapatron besorolása a KN 8473 vámtarifaszám alá egyedül a KN 1. általános szabály alapján ugyancsak nem lehetséges.

31 – Mivel a tintapatron újratöltése bonyolultabb, mint a papíradagoló tálca feltöltése, azt általában nem maga a végső felhasználó végzi el.

74. Mivel tehát a tintapatron két alkotórészből áll, amelyek külön-külön vizsgálva besorolhatók lennének valamely vámtarifaszám alá, de az áru egésze egyetlen vámtarifaszám alá nem sorolható be, a tintapatron KN alá történő besorolása érdekében a KN 2–5. általános szabályt kell alkalmazni.

C – *A 2–5. általános szabály alkalmazása*

75. Az általános szabályok rendszere azt írja elő, hogy a 2–4. általános szabály alkalmazásakor e rendelkezések sorrendjében kell haladni. Ez a követelmény ugyanakkor nem érvényes az 5. általános szabályra. Ez utóbbi valamennyire független a 2–4. általános szabálytól és előbb is vizsgálható. Ez tűnik helyénvalónak a jelen esetben is, amennyiben ugyanis a patron a tinta csomagolóanyagának vagy csomagolótartályának minősülne az 5. általános szabály értelmében, úgy a tintapatront a KN 3215 vámtarifaszám alá kellene besorolni.

1. Az 5. általános szabály vizsgálata

76. A KN 5. a) általános szabály értelmében azon tokok vagy tartók,

– amelyek hasonlóak a fényképezőgéptáskához, a hangszer- és fegyvertokhoz, a rajzeszköz- és nyakéktartóhoz,

– amelyeket kifejezetten egy bizonyos áru tárolására alakítottak ki,

– amelyeket tartós tárolásra szántak,

– amelyeket a szóban forgó áruval együtt mutatnak be, és rendszerint ezekkel együtt adnak el, és

– amelyek nem határozzák meg az egész lényeges jellemzőjét,

azon árukkal azonos vámtarifaszám alá tartoznak, amelyek tárolására ezeket szánták. [32]

32 – Lásd a jelen indítvány 5. pontját.

77. A patron nem mutat semminemű hasonlatosságot a fényképezőgép, a hangszer, a fegyver, a rajzeszköz vagy a nyakék tárolására szolgáló tokokkal vagy tartókkal. Az említettek esetében olyan különleges alakú tárgyakról van szó, amelyeket tartós használatra szántak. Használat esetén a tokból kivehetőek és azután oda visszahelyezhetőek. [33] A patronban lévő tinta ugyanakkor olyan folyékony alapanyag, mely hamar elfogy, és használat után semmiképpen sem helyezhető vissza a patronba.

78. A patront nem is kifejezetten a tinta tárolására alakították ki, ellentétben a fényképezőgép, a hangszer, a fegyver, a rajzeszköz vagy a nyakék tárolására szolgáló tokokkal vagy tartókkal. [34] Igaz ugyan, hogy a patron biztosítja, hogy a tinta ne folyjon ki, de ezt a feladatot egy egyszerű műanyag tasak is elláthatná. A patron különleges kialakítása sokkal inkább arra szolgál, hogy elláthassa feladatát a nyomtató nyomtatásvezérlési rendszerében.

79. A patron tehát nem tekinthető a KN 5.a) általános szabály értelmében vett toknak vagy tartónak.

80. A KN 5. b) általános szabály értelmében azt a csomagolást, amelyben az árut behozták, az áruval együtt kell osztályozni, amennyiben

– külső vagy belső tárolóeszközről, kiszerelésről, borításról vagy tartóról van szó,

– nem szállítóeszközről (pl. a szállítótartályról), ponyváról, illetve az egyéb rakodási felszerelésről vagy a szállításhoz használatos kellékről van szó,

– az nem tartozik a KN 5. a) általános szabályban említett tokok vagy tartók körébe,

– az rendszerint a szóban forgó áruknak a csomagolására szolgál, és

– az nem nyilvánvalóan ismételt használatra alkalmas csomagolás.

33 – Lásd a jelen indítvány 16. pontjában hivatkozott, a HS 5. általános szabályához fűzött I. magyarázó megjegyzés 2) pontját.

34 – Lásd a jelen indítvány 16. pontjában hivatkozott, a HS 5. általános szabályához fűzött I. magyarázó megjegyzés 1) pontját.

Amennyiben a csomagolás nyilvánvalóan ismételt használatra alkalmas, úgy ezen általános szabály alkalmazása nem kötelező. [35]

81. A patron feltétlenül teljesíti a csomagolás tekintetében a KN 5. b) általános szabályban meghatározott első feltételt, ugyanis ténylegesen külső tárolóeszközként *is* szolgál a tinta számára. Első ítéletében a Bíróság ezt a tároló jelleget tartotta döntőnek, és ezért hasonlította a tintapatront a töltőtollhoz használt tintapatronhoz. [36]

82. A tintapatron funkciója azonban nem korlátozódik pusztán a csomagolásra, ellentétben például az utántöltésre szolgáló tintásüveggel, vagy az 500 papírlapot tartalmazó egység csomagolásával. A nyomtató részeként ugyanis a nyomtató működéséhez nélkülözhetetlen feladatokat is ellát a nyomtatásvezérlési rendszerben.

83. A KN 5. b) általános szabály célja szerint csak a csomagolásra terjed ki, olyan tárgyakra nem, amelyek egyszerre minősülnek csomagolásnak, és egy attól különböző egész részének. Ez önmagában elegendő ahhoz, hogy kizárható legyen a KN 5. b) általános szabály alkalmazása a tintapatronra. Ehhez adódik még az is, hogy az újratölthető tintapatron nyilvánvalóan alkalmas ismételt használatra. A tintapatron tehát mindkét szempontból különbözik a töltőtollhoz használt tintapatrontól.

84. Mivel a töltőtollhoz használt tintapatront a töltőtollba helyezéskor át kell szúrni, és így az a töltőtollból kivéve már nem záródik légmentesen, csak egyszer használható. A vizsgált tintapatronnal ellentétben nem rendelkezik olyan konstrukciós jellegzetességekkel, amelyek például arra szolgálnak, hogy maga is részt vegyen a tinta áramoltatásában, vagy a rendszer károsodásának kivédésében, ezért egyszerű műanyag toknak minősül. [37]

85. Ez a különbség megmutatkozik az értékviszonyokban is. Míg a vizsgált tintapatronnak a tintához viszonyított értéke a kon-

35 – Lásd a jelen indítvány 5. és 6. pontját.

36 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott, Turbon International ügyben hozott ítélet 27., 28. és 34. pontját

37 – Helyettük egyébként általában használható újrahasználható betét (konverter), ami világossá teszi, hogy itt pusztán egy tartályról van szó, amely a tintát biztosítja, és nem olyan különleges alkotórészről, amely egy rendszer működéséhez elengedhetetlen.

strukciós jellegzetességek miatt majdnem tizenkettő az egyhez, a töltőtollhoz használt tintapatron esetében egyszerű műanyag tokról van szó, amelyet aligha éri meg újratölteni.

86. A HR 3215 vámtarifaszámhoz fűzött megjegyzés, amelyre a Bíróság az első ítélet 34. pontjában utal, a KN 5. b) általános szabályból csak a töltőtollhoz használt tintapatronokra vonatkozóan von le következtetéseket, hiszen e megjegyzés értelmében csak a *közönséges* töltőtollba való *egyszerű*, tintával töltött patronok maradnak e vámtarifaszám alatt.[38] Az ilyen egyszerű tintapatronok minden tekintetben megfelelnek a KN 5.b) általános szabályban foglalt csomagolás fogalmának, és ezért a tintákhoz kell azokat besorolni. A magyarázat csak tisztázza ezt. Ugyanakkor már azok a tintapatronok sem tartoznak e megjegyzés hatálya alá, amelyek nem minősülnek „egyszerűnek", vagy amelyek nem „közönséges" töltőtollba valók. Ez még inkább igaz azon alkatrészekre, amelyek a tárolási funkción túlmutató feladatokat látnak el.

87. A fentieknek megfelelően a KN 5. általános szabályból nem vezethető le a tintapatron egyértelmű besorolása a KN 3215 vámtarifaszám alá. Ezért sort kell keríteni a KN 2. és azt követő általános szabályainak vizsgálatára.

38 – Lásd a jelen indítvány 18. pontját.

2. A 2. általános szabály vizsgálata

88. A KN 2. b) általános szabály[39] először is olyan árukra vonatkozik, amelyek két vagy több anyagból állnak – mint a tintapatron –, illetve olyan vámtarifaszámokra vonatkozik, amelyek egy adott alapanyagra vagy egy adott alapanyagból készült árukra hivatkoznak.[40] A szabály kiterjeszti e vámtarifaszámok hatókörét, mégpedig úgy, hogy azok vonatkoznak azon árukra is, amelyek csak részben állnak az adott alapanyagból.[41] Következésképpen e szabály értelmében minden olyan vámtarifaszám, amely valamely áru egy részére kiterjed, kiterjed a teljes árura is, még akkor is, ha az áru más alkotórészeket is tartalmaz.

89. Mindezek alapján mind a KN 3215 vámtarifaszám – a tinta miatt –, mind a KN 8473 vámtarifaszám – a patron miatt – kiterjed a teljes tintapatronra.

39 – Lásd a jelen indítvány 5. pontját.

40 – Ezt megerősíti különösen a jelen indítvány 14. pontjában hivatkozott, a HR 2. b) általános szabályához fűzött X. magyarázó megjegyzés.

41 – Lásd a jelen indítvány 14. pontjában hivatkozott, a HR 2.b) általános szabályához fűzött XI. magyarázó megjegyzést.

90. Mivel pedig a tintapatron besorolása szempontjából két vámtarifaszám is szóba kerülhet, vizsgálni kell a KN 3. általános szabályt. [42]

93. A Bíróság az első ítéletben abból indult ki, hogy a tinta határozza meg a tintapatron lényeges jellemzőjét. E megállapítását a Bíróság arra alapozta, hogy a tintapatron a töltőtollhoz használt tintapatronhoz hasonlóan egyszerű tintatároló, és a nyomtató működésében nem játszik további szerepet. [44]

3. A 3. általános szabály vizsgálata

91. A KN 3. általános szabály [43] értelmében az árut pontosabban meghatározó vámtarifaszámot előnyben kell részesíteni az általánosabb meghatározást tartalmazó vámtarifaszámmal szemben. A szabály értelmében azonban egyformán pontosnak kell tekinteni két olyan vámtarifaszámot, amelyek egyaránt az összetett áru valamely részére vonatkoznak. A vámtarifaszámok pozitív ütközésére vonatkozóan, ami a KN 2. b) általános szabály alkalmazásából adódhat, a KN 3. a) általános szabály nem ad további eligazítást.

94. Ez a feltételezés azonban nem tartható fenn. Figyelemmel a tintapatron kettős szerepére, nevezetesen hogy egyszerre szolgál a tinta tárolására és jelenti a nyomtató funkcionális egységét [45], a továbbiakban nem állítható, hogy a tinta olyan jellemző, amely meghatározza a tintapatron egészét.

92. A KN 3. b) általános szabály értelmében a következő lépésben a különböző alapanyagból vagy különböző alkotórészekből álló árukat a szerint az alapanyag, illetve alkotórész szerint kell besorolni, amelyik az áru lényeges jellemzőjét meghatározza, ha ez az anyag vagy alkotórész megállapítható.

95. Amint a HR 3. b) általános szabályhoz fűzött VIII. magyarázó megjegyzés jelzi, az a tényező, amely az áru lényeges jellemzőjét meghatározza, összefügghet például az alapanyag vagy alkotórész természetével, terjedelmével, mennyiségével, súlyával vagy értékével, illetve az alapanyagnak az áru felhasználásában betöltött szerepével. [46]

42 – Lásd a jelen indítvány 14. pontjában hivatkozott, a HR 2.b) általános szabályához fűzött XIII. magyarázó megjegyzést.

43 – Lásd a jelen indítvány 5. pontját.

44 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott, Turbon International ügyben hozott ítélet 27., 28. és 34. pontját.

45 – Lásd a jelen indítvány 60–65., 69. és 70., valamint 81–86. pontját.

46 – Lásd a jelen indítvány 15. pontját.

96. A tintapatron két alkotórészének természete alapján a nyomtató funkcionális egységének és egy alapanyagnak a kombinációjáról van szó. Az áru felhasználása szempontjából mindkét alkotórész azonos jelentőséggel bír: a tinta használata nem lehetséges a kifejezetten a nyomtatóhoz kialakított patron nélkül. Bár a patronok használhatóak tinta nélkül, üresen nem alkalmasak a nyomtatási feladat megvalósítására. E tényekre tekintettel a két alkotórész terjedelme, mennyisége, súlya vagy értéke másodlagos jelentőséggel bír.

97. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében azon kérdés eldöntése érdekében, hogy valamelyik alkotórésze meghatározza-e az áru lényeges jellemzőjét, végső soron azt kell megvizsgálni, hogy a szóban forgó áru az egyik vagy másik alkotórész hiányában is megtartaná-e jellemző tulajdonságait. [47]

98. A kérdést előterjesztő bíróság megállapításai szerint a tintapatron jellemzője az, hogy egy minden elemében összehangolt nyomtatási rendszer részeként történő kialakításánál fogva a nyomtatófejet ellátja a rendszer igényeinek megfelelő tintával. Amint már megállapításra került, egyik alkotórész sem felel meg önmagában, a másik hiányában ennek a jellemzőnek.

99. Ennek megfelelően egyik alkotórész sem határozza meg önmagában a tintapatron lényeges jellemzőjét. Ebben az esetben utal tovább a KN 3. b) általános szabály a KN 3. c) általános szabályra.

100. A KN 3. c) általános szabály értelmében, ha az árukat a KN 3. a) vagy 3. b) általános szabály szerint nem lehet besorolni, akkor azokat az egyaránt szóba jöhető vámtarifaszámok közül számsorrendben az utolsó alá kell besorolni. [48]

101. Ennek megfelelően a tintapatront a KN 8473 vámtarifaszám alá kell besorolni.

102. Ami a vámtarifaalszám alá történő besorolást illeti, e tekintetben csak a KN 8473 30 90 alszáma jöhet szóba.

47 – Lásd a 3. lábjegyzetben hivatkozott, Turbon International ügyben hozott ítélet 26. pontját, a C-288/99. sz., VauDe Sport ügyben 2001. május 10-én hozott ítélet (EBHT 2001., I-3683. o.) 25. pontját és a 253/87. sz. Sportex-ügyben 1988. június 21-én hozott ítélet (EBHT 1988., 3351. o) 8. pontját.

48 – Lásd a jelen indítvány 5. pontját.

V – Végkövetkeztetések

103. A fenti megfontolások alapján azt javaslom, hogy a Bíróság a Hessisches Finanzgericht előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésére a következőképpen válaszoljon:

Az 1996. szeptember 9-i 1734/96/EK bizottsági rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletét úgy kell értelmezni, hogy a Kombinált Nómenklatúra 3215 90 80 alszáma alá kell besorolni az olyan tintapatront, amely az alapeljárásban szerepel, és műanyag tokból, habanyagból, fémszűrőből, tömítésből, zárófóliából, öntapadós címkéből, tintából, valamint csomagolóanyagból áll, továbbá a patron és a tinta tekintetében is kizárólag az Epson Stylus Color márkájú tintasugaras nyomtatóval azonos ismertetőjegyekkel rendelkező nyomtatóban használható.